

. Porozumět sám sobě

Když je člověku „náct“, ze všeho nejmíň má chuť přemýšlet, co z něj někdy bude nebo čím by se měl žít. Je spousta zajímavějších věcí, které se dají dělat.

No ale konec školy se blíží - a co dál?

Když nevím, půjdu prostě na nějakou vysokou a pak se uvidí, říkají si mnozí. Ti, co dál studovat nechtějí, jsou postaveni před volbu prvního zaměstnání. Většinou shánění práce začíná u známých, někdy pomohou rodiče, pokud byl student někde na praxi, zkusí se zeptat tam. A hlavně - vždyť je tu spousta nabídek na internetu, tak stačí trochu prošmejdit pár jobserverů a něco se najde.

No jo, ale v práci člověk stráví 8 hodin z 24, to je celá třetina života! Chtělo by to, aby nás práce bavila, byli tam fajn lidi a dost peněz, aby člověk nemusel říkat o každou korunu rodičům. Vlastní peníze - to je svoboda, volnost v rozhodování, jak s nimi naložit. Nemuset zdůvodňovat, kolik a za co byly utracené... Pravda, svoboda je vykoupená prodejem té třetiny života. Nešlo by to nějak jinak, bez práce?

Samozřejmě práce není jediný způsob, jak si zajistit příjem. Můžete odjet za movitou babičkou do Austrálie a počkat na dědictví v její společnosti. Nebo vsadit a vyhrát. Nebo se nahlásit na úřad práce a vyžádat si nějaké ty dávky (pro absolventa ale tahle možnost moc výhodná není). Nebo přepadnout banku a věřit, že na vás nepřijdou. Dobře investovat do akcií a pár let počkat... Existuje řada možností, které vás napadnou. U všech podobných čeká téměř vždy nějaké ALE. Je to rizikové, nejisté, nepravděpodobné, úspěch závisí na někom jiném než na vás.

Dlouhodobě se vyplácí spoléhat na své schopnosti a dovednosti. A dobře zvolená práce může znamenat docela dobře vyplněný čas, za který nám někdo zaplatí.

Zkoumání možností ale musíme začít nejdřív u sebe.

OK, vybrali jsme si nějakou střední školu či „učňák“, to je nějaký základ. Ale ne každý se trefil do oboru, který studuje. Dá se vůbec začít v jiném oboru? A co když chci prostě změnit vzduch a zkusit to jinde než v Česku?

Podívejme se pro začátek, **v čem jsme opravdu dobří**. Na co máme talent. Každý má nějaký jiný, ale určitě ho při troše zkoumání najdeme. Je to rychlost jednání? Organizační schopnosti? Šikovné ruce? Schopnost všechno „okecat“? Který z předmětů ve škole nám vždycky šel? A které činnosti nám dělají radost? Pracujeme rádi v kolektivu nebo raději sami? Chceme ostatním vyprávět, co jsme zažili, nebo si raději necháváme své věci pro sebe? Dělá nám radost kontrolovat druhé? Chceme být radši venku než uvnitř budovy? Baví nás práce se zvířaty či rostlinami? Nebo naopak celé hodiny skládat stavebnici merkura či stavět dron? Je vaším koníčkem focení či malování?